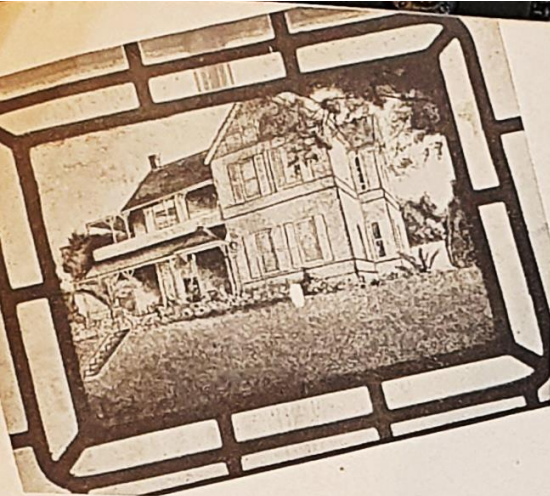

CHRISTMAS-1930
SOUTH AFRICA

KRISMIS-1930
SUIDAFRIKA

KRISMIS-1930

CHRISTMAS-1930

DET er morsomt at høre danske Mænds storslaaede og smukke Idéer berømmet ude omkring i den store Verden, det gavner vort lille Land paa mere end een Maade. Men det er sandelig ogsaa morsomt, naar Danske i Udlandet tager en saadan Idé op, kæmper og strider for den og holder ud med sejt Energi indtil Maalet er naaet.

Postmester Holbøll havde vel nok haabet, at hans Julemærke skulde bringe Velsignelse ud over Danmarks Grænser, men han havde næppe drømt om, at en meget dygtig og energisk lille Dame helt nede i Syd-Afrika skulde kæmpe og vinde Sejr for hans smukke Idé.

Fru Maja Christiansen, der var gift med Direktøren for O. K.s Filialer i Syd-Afrika, Eigil Christiansen, og som har boet i Durban i 16 Aar, overværede en Dag for ca. 15 Aar siden et Møde i det Nationale Kvinderaad i Durban. Formanden talte om Tuberkulosen og beklagede, at der ikke kunde gøres noget effektivt for den, og i samme Øjeblik saa Fru Christiansen for sig det lille danske Julemærke, der havde bragt saa megen Hjælp og Velsignelse til Børneforsorgen i Danmark. Hun tumlede længe med sine Tanker, indviede sin Mand i dem, og fik hos ham al den kærlige og forstaaende Hjælp, hun havde Behov.

Forarbejdet — inden Mærket overhovedet blev trykt — tog nojagtigt 3 Aar. Der skulde overtales, overbevises, forklares og diskuteres. Myndighederne kunde nok se, at der var noget om det, men — der skulde over-

vejes. En god Ven og Medinteresseret havde Fru Christiansen i Prinsesse Alice, gift med Jarlen af Athlone, der dengang var Generalguvernør i Syd-Afrika. Prinsessen fik endelig Postministeren til at vove Forsøget, og saa kunde der tages fat.

Fru Maja Christiansen havde den helt rigtige Opfattelse, at Pressen var en god Støtte, naar en Sag skulde bankes op, saa efter megen Møje fik hun Foretræde for den store, kendte Redaktor, Kingston-Russell, for det største Blad i Durban, »Natal Mercury«. Efter lange og mange Forhandlinger fik hun endelig følgende Telegram fra Generalpostdirektøren: »Kan ikke tage Ansvar — ikke ofre Penge, men begynd bare.« Efter Tilsagn om Støtte i Bladene, kastede hun sig med dobbelt Iver ud i Arbejdet, og gennem alle Aarene var Kingston-Russell dybt interesseret i Sagen. Den ny Generalguvernør, Lord Clarendon og hans Hustru, hjalp til, hvor de kunde, og de blev Venner for Livet. Nu er Lord Clarendon Kongens nærmeste Kammerherre, og Fru Christiansen naaede lige at besøge dem i London for Krigen.

Første Aar blev et Motiv fra en dansk Juleplade brugt til Julemærket, men saa fik Fruen en straalende Idé. Hun udskrev en Konkurrence blandt samtlige Skolebørn i hele Syd-Afrika, og det kan nok være, det satte Fart i Tingene. Tegningerne strømmede ind, og nu var baade Børn og Forældre interesserede. Der er stadigt Konkurrence hvert Aar, og der udsættes 3 Præmier for de bedste Tegninger, hvoraf naturligvis den allerbedste benyttes.

Første Aar blev der solgt for 16,000 Kr. Et udmærket Resultat. Men Fru Christiansen vilde have alle med, og saa begav hun sig paa en baade interessant, fantastisk og eventyrlig Propagandarejse rundt i hele Syd-Afrika. Introduktioner manglede det ikke paa. Dem fik hun fra Læger, Sagforere, Postmestre, Sundhedsstyrelse og flere. Der blev arrangeret Møder i hver eneste større By, og Fruen holdt sommetider op til 10 Møder paa en Dag.

Paa sin første Rejse, som den tapre lille danske Dame begav sig paa alene med en Sekretær, besøgte hun Hovedstaden Prætoria, Johannesburg, Capetown, Port Elizabeth, East London, Pietermaritzburg og mange flere. Rejsen varede 6 Uger, og overalt blev hun modtaget af Rotary-Klubberne, der var hendes glimrende Støtte. I enkelte Byer maatte hun tale i Biografen for en større Forsamling. Det kneb jo lidt i Begyndelsen, men længe varede det ikke, før hun klarede ogsaa det og talte med en Varme og Iver, der rev alle med sig.

»Hvad sagde De saa til alle disse Mennesker?« spørger jeg Fru Christiansen, der paa den sodeste og mest beskedne Maade fortæller om sine Oplevelser.

Nederst: Sanatoriet i Pietermaritzburg ligger højt og med en vidunderlig Udsigt. Det er bygget for Penge, der er indkommet ved Salget af Julemærket i Syd-Afrika.

Et

Overst tv.: Paa et af Vinduerne hænger et blyndfattet Glas-maleri af Familien Christiansens smukke Hjem i Durban. De boede paa »Hillside« i 16 lykkelige og arbejdsrige Aar.

Derunder: Det første Julemærke var et Billede af Stjernen over Bethleem. Det er hentet fra en dansk Juleplade.

Overst th.: Samtlige over- og underordnede Funktionærer i O. K.'s Filial i Syd-Afrika skænkede Fru Christiansens Mand en meget smuk Adresse, indlagt i et vægtigt Egetræsbord. Fru Maja Christiansen aabner ofte de to tunge Floje og glæder sig over den Hyldest til hendes Mand, der laa i denne Gave.

SOUTH AFRICA & SUID AFRIKA
CHRISTMAS - STAMP - PREVENTORIUM
KRISMIS - SDEL - PREVENTORIUM

Livsværk

Tekst: Karin von der Recke

Foto: Andresen Billeder

»Aah, jeg fortalte jo om Julemærkets Fæder, Postmester Holbøll, hvis pragtfulde Idé havde gjort saa megen Gavn. Jeg fortalte om Bacillen, der ikke spurgte om høj eller lav, men som bare angreb og ødelagde, og saa — ja, saa bad jeg dem om at købe det lille Mærke, der kostede saa lidt og gjorde saa store Underværker.«

Saa jævnt og ligetil gør Fru Christiansen sit enorme Arbejde, og hun smiler muntert og følger til: »Man kan sige om mig, at Tosserne gaar der, hvor Englens ikke tør træde, for jeg anede ikke, hvad det var jeg havde kastet mig ud i. Men jeg fik det hurtigt lært, og saa — med min kære aldode Mands Hjælp, knyttede jeg Hænderne og holdt ud. Nu, efter 10 Aars Forløb, er vi naaet op paa 300.000 Kr. Det er et smukt Resultat, og det viser med al ønskelig Tydelighed, hvor ypperlig den danske Idé — plantet om paa den rette Maade — viste sig at være. Lige før min Afreise nedlagde jeg Grundstenen til det første Sanatorium, der ligger pragtfuldt, højt oppe ved Pietermaritzburg, og da Bygningen var færdig, fik jeg tilsendt en Brystnaal i Guld — en Kopi af den Nøgle, de aabnede Sanatoriets Dør med ved Indvielsen.«

»Det maa have været helt svært at rejse fra saadan en Gerning?«

»Det var det rigtigt nok ogsaa, men mine gode Hjælpere — hvoraf jeg med Taknemlighed mindes to Landsmænd, Fru Nicolaysen, f. Kaysen, og Hr. Carl T. Shelin — fører det hele videre. Nu skal det andet Sanatorium snart opføres, og blot Forholdene bliver normale, skal jeg ned og se til det altsammen. Ved min Afreise var der startet ca. 100 Komitéer over hele Landet, saa de bestiller sandelig noget for Sagen dernede.«

Ved Afrejsen overrakte Durban's Borgmester — i Syd-Afrikas Navn — en pragtfuld Bog indbundet i lyst Kalveskind med Navnetræk i Guld til Fru Christiansen. Bogen, der er pragtfuldt udstyret, er en hjertegribende Tak til hende, for hendes uselviske og glimrende Arbejde.

»Hvordan holdt man nu Jul dernede? For den falder jo paa Aarets varmeste Tid?«

»Ja, det gør den; men vi havde rigtig dansk Jul hos os paa »Hillside«, og vi samlede alle Danske, ialt ca. 35, til Fest. Middagen stod paa Risengrød med Mandel i, Kyllinger og Flæskesteg med Rodkaal. (Fortsættes Side 44).

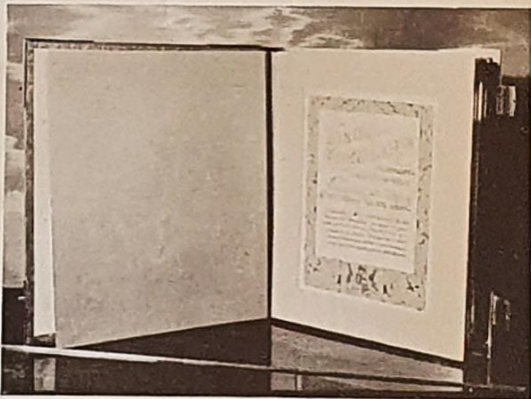
Midten tv.: Den skønne Bog, som Fru Christiansen modtog af Durban's Borgmester ved sin Afreise, er skænket hende i den Syd-Afrikanske Stats Navn. Bladene er meget smukt dekoreret, og paa hver Side sidder et Julemærke samt Statens Vaaben.

Nederst tv.: Fru Maja Christiansen naaede lige før sin Afreise fra Durban at nedlægge Grundstenen til det første Sanatorium, bygget for Julemærkets Penge. Her er Marskeen, der blev brugt.

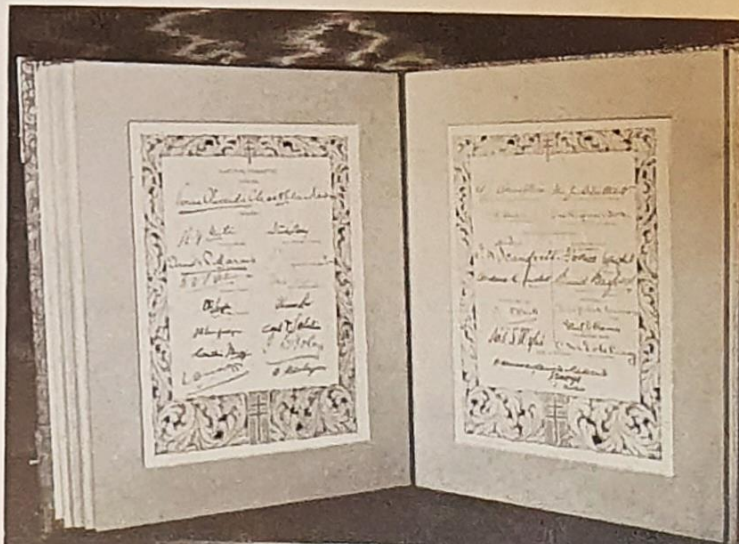

Øverst: Møblerne i denne smukke Stue har været med Hr. og Fru Christiansen paa Rejse rundt over det meste af Jorden. Betrækket paa Stolene er af Gyldenlæder, som Fru Christiansen selv har lavet, dengang hun var forlovet. Paa Væggen over Sofaen ses de meget smukke Friser fra Madagaskar, skåret af de primitive Indfødte.

Midten th.: Da Fru Christiansen var kommet hjem til Danmark, modtog hun denne Brystnaal, der er en Kopi af den Nøgle, hvormed Døren til Sanatoriumet blev aabnet ved Indvielsesøjeblikket.

Nederst th.: Samtlige Komitémedlemmer har underskrevet den smukke Tak og Hilsen til Fru Christiansen, der staar at læse i Bogen, han fik.

Redaktion
INGRID CHRISTENSEN
Træffeld Mandag, Onsdag og
Fredag Kl. 2-3
Ansvarshavende for Udgiverne
S. ARBOE
Telefon 14,606
Telegr.-Adr.: Tidenskvinder
Postkonto Nr. 1514
Rosenørns Allé 29
København V.

Uge-Journalen TIDENS KVINDER

Nr. 49 — Tirsdag den 3. December 1940

Abonnementspris i Danmark 7,50 Kr. Kvartalet. Bladet sendes hver Uge i Korsbaand over
hele Jorden for 10,75 danske Kr. Kvartalet incl. Porto
Erhvervsmæssig Udlægning af Bladet er ikke tilladt.

Enkelte Eksemplarer: 60 Øre
Hovedekspedition for Norge:
Peter Aas & Co.
Akersgaten 65 b, Oslo
Telefon Nr. 15,264
Enkelte Eksp. i Norge: 70 Øre
Udgivet af
Forlagskompagniet A/S

Paul Sarauw:

DE DAGLIGE PROBLEMER

DER rejser sig saamange smaa Problemer. Smaa, javel —
men, ak, store nok! Nu kommer Hundene og strækker

det uvægerligt er 7-Forestillingen, der samler bedst Hus. Egent-
ligt skulde man jo tro, at det i denne Tid i det mindste

Et Livsværk.

(Fortsat fra Side 7).

De kan tro, Rødkaalen var vanskelig at
skaffe, men vi fik den da. Og saa Dessert.»

»Er det ikke svært at faa Grantræer paa de
Kanter?»

»Jo — det er næsten umuligt. I nogle Aar
fik vi nogle forkrøblede Eksemplarer, men saa
fandt jeg pludselig paa noget, og saa brugte vi
det samme Juletræ ti Aar i Træk.»

Da jeg aabenbart ser noget vantro ud, ler
Fru Christiansen og fortæller, at »Juletræet«
var et af de saakaldte Etagetræer, som et Par
Boy's hver Julemorgen plantede om i en Træ-
kasse. Det blev vandet Dagen lang, men om
Aftenen straaledede det med Stjerne i Toppen
og Glimmer og Julestads, og næste Morgen
stod det paa sin Plads i Haven. Tilsidst var det
saa højt, at det knapt kunde staa i Stuen.

Vi sidder i Fru Christiansens smukke og
hyggelige Stue med Møbler, hvis Stole er be-
klædt med skønt Gyldenlæder, som Fruen selv
er Mester for. Hun lavede dem dengang, hun var
forlovet, og siden har de været med paa Rejse
over den ganske Verden. Her er mange pragt-
fulde Negerskulpturer, skaaret i Rosentræ, og
nogle sjældne Friser, ogsaa udført i Træ af de
primitive Indfødte paa Madagaskar.

»Er De glad for at være hjemme igen?»

»Det er jeg, og jeg er navnlig meget glad
for at faa Lov til at være med i det danske
Julemærke-Arbejde. Jeg er kommet ind i For-
retningsudvalget, og jeg gaar med Liv og Lyst
ind for Sagen. Mit Haab er, at alle herhjemme
i Aar vil købe det lille, smukke og nyttige
Mærke, fordi Posten til Udlandet svigter, og
det er et føleligt Tab, hvis det ikke opvejes af
større Forbrug herhjemme. Baade Brændsel,
Mad og Klæder er blevet dyrere samtidig med,
at Efterspørgslen om Optagelse paa Hjemmene
er steget. Mit Juleønske er som sagt, at alle
vil købe Julemærket!«